मिहन्ति तदयुक्तम् अस्य पशुपरतायाः श्रुत्यैव प्रकटितत्वात् तत्त्रिःप्रच्युते पशा-
विति (३. ८. ५. ८) · तेनास्यापि पश्वनेकत्वे यथार्थमूहो भवत्येव । अत्र द्वे अनुशा-
सने त्रिः प्रच्या॰रुतादित्येकम् यत्वा पृहादिति द्वितीयम् · अतस्तृतीयसवने शमि-
त्रनुशासनप्रभृतीडान्तं कृत्वेत्यत्र (१०. ५. ७) द्वितीयशमित्रनुशासनप्रभृति ज्ञातव्यम्
पूर्वानुशासनस्य कार्यस्य प्रातःसवनऽएव क्रियमाणत्वात् तत्तत्रैव कर्तव्यम् ।

त्रिःप्रच्युते हृदयं प्रवृह्योत्तमं करोति ॥ २ ॥ एवमनुशिष्टः शमिता पशुं
त्रिः प्रच्यावयति त्रिरुत्कालयति · ततस्त्रिःप्रच्युते पशौ हृ॰ह्य शूलान्निष्कृष्य
निष्काश्यावदानानामुपरि स्थापयति ।

शूलं चाभूमौ ॥ ३ ॥ हृदयनिष्काशनानन्तरं शमिता हृदयशूलमध्वर्यवे
प्रयच्छति · स अध्वर्युस्तद्धृदयशूलं न पृथिव्यां नाप्सु निक्षिपेत् शूलावभृथकालं
यावत्क्वचिदुपधारयेत् ।

जुह्वा पृषदाज्यस्यादायोपनिष्क्रम्य पृच्छति शृत॰ हविः शमिताऽइति त्रिभि-
रभिक्रामम् ॥ ४ ॥ जुह्वां पृषदाज्यस्थालीस्थस्य पृषदाज्यस्यैकदेशमादाय चात्वा-
लोत्करावन्तरेणोपनिष्क्रम्य शमितुः समीपे गत्वा अभिक्राममभिक्रम्य शृत॰ता-
ऽइत्येवं त्रिः शमितारं पृच्छति · एकवारमभिक्रम्य शमितृसंमुखं क्रमणं कृत्वा
शृत॰ हविरिति शमितारं पृच्छति ।

प्रोक्ते तद्देवानामित्याहोपा॰शु ॥ ५ ॥ शृतमित्येवं शमित्रा प्रोक्ते तद्दे॰मि-
त्येवमध्वर्युरुपांश्वाह · ततः पुनरभिक्रम्य द्वितीयवारं पृच्छति · पुनः शृतमिति
शमित्रा प्रोक्ते तद्देवानमित्युक्त्वा पुनरप्यभिक्रम्य तृतीयवारं पृच्छति · पुनरपि शृत-
मिति प्रोक्ते तद्देवानामित्याह ।

सं ते मन इति (६. १८) हृदयमभिघार्य सर्वम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्रतिवचनानन्त-
रमध्वर्युः पशूखासमीपे उपविश्य सं ते मन इति मन्त्रेण जुह्वस्थेन पृषदाज्येन
हृदयं पूर्वमभिघार्य तूष्णीं सर्वं पशुमभिघारयति पृषदाज्येनैवेति केचित् आज्ये-
नेत्यपरे । तथा चापस्तम्बः शूलात्प्रवृह्य हृदयं कुम्भ्यामवधाय सं ते मनसा
मन इति पृषदाज्येन हृदयमभिघारयत्युत्तरतः परिक्रम्याज्येन पशुमिति · काठके
च प्रवृह्य शूलाद्धृदयमभिघारयति पशुं चेति · स हृदयमेवाग्रेऽभिघारयति सं ते